

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 27. Papæ ad Palæologum Legati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Pachymerus, Patriarchæ titulum Oecumenici demere, cum illi sola Constantinopolis, ac ne tale quidem territorium, quale minimus haberet Episcopus, relinqueretur.

Sæcul. XIII.
A.C. 1279.

Veccus duos ipsos menses vexabatur, quos inter Imperator duas sustinebat personas, modo accusatores eum in faciem vituperantes audiens, modo eum defendens, & adversarios ejus calumniatores vocans. Fatigatus tandem Patriarcha mense Martio, ac medio jejunii verni tempore statuit deponere munus. Abdicationis tabulas a Pachymero faciendas curavit, & Imperatori obtulit, eas non accipere se simulanti: tum in cœnobium Virgini *Purissimæ* dedicatum se abdidit. Sic Constantinopolitana sedes manebat vacua. Nam Imperator eam alii tribuere volebat: quin etiam hoc intervallo ad Veccum misit suum filium Andronicum, qui ejus animum placaret.

§. XXVII.

Papæ ad Palæologum Legati.

Tum temporis advenerunt Papæ Legati, scilicet Episcopus Rosetinus, ac tres Fratres Minores. Imperator hos sibi, dum Adrianopoli redibat, obviam factos Patriarchæ abdicationem celare cupiens,

c. 14.

Secul. XIII.
A. C. 1279.

piens, eum lassī pondere curarum animi reficiendi causa patriarchale palatium ad tempus reliquissē perhibuit, sed in quodam Constantinopolis cœnobio cum illis collocuturum esse. Interea misit, qui Patriarchæ diceret, ut deposito omni dolore de præteritis, quippe quæ potius tempori serviendi gratia quam de industria essent acta, Maganium in Monasterium se conferret cum Legatis consulturus sine ulla factorum mentione. Hoc mandato edito Imperator cum Legatis Constantinopolim intravit.

Sciebat vero, quorsum præcipue tenderet illorum legatio, & quid essent dicturi, nempe consensionem Ecclesiarum haud concludendam verbis, sed effectibus ac eadem professione fidei demonstrandam esse. Et vero hanc exigere Legatos ipsi jubebant Græci ab Imperatore dissidentes, qui ad Fratres Minores secum permistos inter colloquia inquietabant: Hæc pax est illusio. Pertentare debetis Græcos, ac videre, an symbolum ita, ut Latini, recitent. Ea ratione hi schismatici suum Imperatorem in tricas conjicere cogitabant: si enim denegaret, quod Latini poscerent, pacem rescissum iri: si eis annueret contra promissa suis facta, nocentio rem fore, ac schismaticos in sententia confirmatum iri per causam
recu-

recusandæ consensionis cum manifestis
 datæ fidei violatoribus.

Sæcul.XIII.
 A.C.1279.

Imperator, inquam, gnarus, quænam
 Legati mandata recepissent, perbene vi-
 dit, ea Græcos, etiam illos, qui tunc tran-
 quille agerent, territura esse, si ea ex in-
 opinato audirent. Idcirco Episcopos &
 Clerum exclusis laicis congregatos sic
 allocutus est. Quam difficulter res Ec-
 clesiæ ad hodiernum statum perducta
 sit, haud vos latet, & scio ipse, quanto
 mihi labore steterit. Destitui Patriar-
 cham Josephum, quem ut patrem meum
 amabam: compluribus vim intuli, ne a-
 micis quidem & cognatis parcens meis:
 testes sunt ii, quos in carceres teneo, &
 qui meam indignationem sibi non acci-
 vere nisi ob hanc cum Italis pactionem.
 Itaque prorsus confectum censebam ne-
 gotium; cum intellexi aliquos vestrum
 amantes discordiæ, mihique molestiam
 creandi cupidos in colloquio cum Fratri-
 bus Peranis hanc pacem vocasse ludi-
 brium & illusionem, ac Latinis suasisse,
 ut specimina solidiora peterent, velut hoc
 sine missi. Nunc vos prævenio, ne pro-
 positiones Latinorum miremini, vel meam
 cum eis agendi rationem mala suspicione
 aliqua perstringatis. Non enim (sic co-
 ram Deo vobis spondeo) consuetudinum
 nostrarum quidquam, etiamsi jota solum,
 aut punctum foret, mutari unquam, ne-
 que

c. 16.

Sæcul. XIII. que vel minimum additamentum in
A.C. 1279. symbolo patrum nostrorum patiar: nec
 Italos tantum, sed & quamlibet gentem,
 quæ id nobis obtrudere volet, bello ag-
 grediar. Hanc a me fidem capite! Sed
 haud ægre vobis ferendum est, quod Le-
 gatos comiter habeam, & in pace remit-
 tam. Scilicet ne prædam, ut ajunt, in-
 tractabilem reddam, hoc mihi faciendum
 duco, & quidem tanto magis, quia nobis
 res est cum Papa novo nec Græcis fa-
 vente instar Gregorii. Cæterum Legatis
 ita respondebo, ut propositum non in-
 fringam meum.

Cum Imperator hæc dixisset, Patriar-
 cha Manganium in cœnobium delatus
 ita se gerebat, ut, quid accidisset sibi, Le-
 gatis neutiquam significaret. Excepe-
 rat eos Episcopis & primoribus de Cle-
 ro cinctus. Exposita legationis causa
 erat talis, qualem Imperator declarave-
 rat; ejusque cautio fecit, ut Græci pla-
 cide auscultarent, quod ipsis intolerabile
 fuisset. At quo magis crederent Legati
 Ecclesiæ pacem esse seriam, Imperator
 cum eis misit Isaacum Episcopum Ephe-
 sinum, qui eis cognatos ipsius in carce-
 re monstraret, nempe Andronicum Pa-
 læologum Protostatorem seu stabulorum
 Præfectum, Radulphum Manuelem Pin-
 cernam, ejus fratrem Isaacum, & Joan-
 nem Palæologum Andronici nepotem.
 Omnes

Omnes quatuor inerant quadrato carceri
 gravibus catenis in suo quisque angulo
 onerati. Sic Imperator Michaël fallebat
 Legatos.

Sæcul. XIII.

A. C. 1279.

c. 17.

§. XXVIII.

Veccus revocatur.

At studiosius cogitabat revocare Veccum.

Episcopi abdicationem ejus non ad-
 miserant, quod tamen necessarium fuisset,
 etiamsi ratam habuisset Imperator: ac
 Veccus ipse non dixerat indignum se aut
 inhabilem. Solum causatus erat, se vi-
 so quorundam tumultu injusto, abeun-
 dum sibi potius a munere suo, quam in
 eorum offensionem incurrendum duxisse.

Hoc autem dictum non tam erat abdi-
 candi ratio, quam reprehensio illorum,
 qui hanc iniquitatem impedire poterant.

Ergo communi ex consensu rogatus est,
 ut Ecclesiam suam denuo regendam su-
 sciperet. Sed renuebat, nisi de calu-
 mniatoribus suis vindicaretur: id quod
 fieri nequibat secundum Imperatoris prin-
 cipia, qui plurium aliorum Principum mo-
 re accusatum culpa liberando mederi
 quidem calumniæ, non vero punire calu-
 mniatores volebat, metuens, ne veras
 magni momenti res non cognosceret, ni-
 si tutum esset etiam falsas denunciatio-
 nes sibi facere. Patriarcha, cum æqua

Hist. Ecclesiast. Tom. XXI. E obti-